

עפ"ג 24360/12/13 - מדינת ישראל נגד מיטל עמר טפלוב,

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 מרץ 2014

עפ"ג 24360-12-13 מדינת ישראל נ' עמר טפלוב(עציר)

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא [אב"ד]

אברהם אליקים

בטינה טאובר

מדינת ישראל

המערערת

נגד

מיטל עמר טפלוב, ת"ז 320962806

המשיבה

פסק דין

השופט א' אליקים:

מבוא

1. בפנינו ערעורה של המערערת-מדינת ישראל-על גזר דין מיום 29.10.2013 של בית המשפט השלום בחדרה (כבוד השופט מ' גינות) (להלן-בית משפט קמא) שניתן במסגרת ת.פ. 24388-04-13, אשר הרשיע את המשיבה על פי הודאתה במיחוס לה בתיק הנ"ל ובתיק נוסף שצורף בהסכמה ת.פ. 16391-04-12 (שלום אשקלון).

2. המשיבה הורשעה בעבירות הבאות:

7- עבירות של התפרצות למקום מגורים, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

5- עבירות גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ניסיון הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

-החזקת נכס חשוד כגנוב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

-הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

3. בית המשפט המחוזי השית על המשיבה את העונשים הבאים:

24- חודשי מאסר בפועל שימנו החל מיום מעצרה 7.4.2013.

הפעלה במצטבר של מאסר מותנה בן 12 חודשים מת.פ. 936-02-10 (שלום אשקלון) ובחופף מאסר מותנה בן 6 חודשים מאותו תיק, כך שבסה"כ נקבע כי המשיבה תרצה 36 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרה 7.4.2013 ולאחר ניכוי 4 חודשי מעצר בהן שהתה במסגרת התיק שצורף 16391-04-12.

12- חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי שלא תעבור עבירת רכוש שהיא פשע.

6- חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי שלא תעבור עבירת רכוש שהיא עוון.

3- חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי שלא תעבור עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין.

בנוסף חויבה המשיבה לשלם פיצוי ל-4 מתלוננות בסך 1,000 ש"ח לכל אחת ופיצוי בסך 500 ש"ח למתלוננת נוספת.

תמצית טיעוני הצדדים

4. ב"כ המערערת, בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו, ביקשה להחמיר בעונש המאסר בפועל, באופן שיהלום את האינטרס הציבורי, את חומרת העבירות במיוחד לאור מספרן הרב של העבירות ולאור עברה המכביד של המשיבה, אשר לה 6 הרשעות קודמות ב-35 תיקים שונים, בעבירות אלימות, סמים, ורכוש. בעבר הושתו עליה מאסרים בפועל לתקופות לא קצרות, שלא היה בהם כדי להרתיע אותה מלבצע עבירות נוספות. לטענת המערערת העונש שהוטל על ידי בית משפט קמא משקף עונש מתאים לאירוע אחד של התפרצות, לתמיכה בטיעוניה הפנתה לפסקי דין שונים.

5. ב"כ המשיבה, בטיעוניה בע"פ ובטיעון כתוב שהגישה, שמה דגש על נסיבות חייה הקשות של המשיבה עליהם ניתן ללמוד מתסקיר המעצר שהעתקו הוגש במסגרת טיעוניה בערעור. המשיבה מגיל צעיר נתונה במצוקה רגשית, לטענתה אביה נרצח לנגד עיניה בהיותה בת 7 שנים, אמה דחתה אותה ומגיל 14 החלה להשתמש בסמים ולבצע עבירות שהביאו להטלת עונשי מאסר לתקופות שהלכו וגדלו וכיום היא מבקשת לאפשר לה להיגמל מסמים, בקשה שנדחתה ע"י השב"ס בשל סיווגה ב"סכנת בריחה גבוהה". מניתוח פסקי דין שונים אליהם הפנתה ביקשה לקבוע כי בית משפט קמא לא טעה באיזון בין רכיבי הענישה.

עוד הוסיפה כי רכיבי האישום השמיני לפיו הורשעה בהחזקת נכס חשוד כגנוב נכללו בעובדות האישומים האחרים ובנוסף ביקשה לשקול אפשרות להעמיד המשיבה בפיקוח שירות המבחן לאחר תום שחרורה ממאסר.

דין והכרעה

6. אקדים ואזכיר כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בחומרת העונש שנקבע על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים של חריגה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים (ע"פ 3091/08 **טריגר נ' מדינת ישראל** (29.1.2009); ע"פ 7563/08 **אבו סביח נ' מדינת ישראל** (4.3.2009); ע"פ 7439/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.3.2009); ע"פ 9437/08 **אלגריסי נ' מדינת ישראל** (12.5.2009); ע"פ 5931/11 **עבדוליב נ' מדינת ישראל** (22.10.2013)). הדברים נכונים גם לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק

לאחר ניתוח טענות הצדדים אני סבור כי מקרה זה נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים את התערבותנו.

7. מעין בגיליון ההרשעות הקודמות ובתסקיר המעצר, משנת 2001, עת היתה המשיבה כבת 14, היא נקלעה למעגל הפשע, נדונה בעבר ל-6 עונשי מאסר בפועל לתקופות קצרות (חודש מאסר או 6 חודשי מאסר) וארוכות (21 ו-24 חודשי מאסר) כפי שציינה קצינת המבחן מרבית השנים האחרונות העבירה המשיבה בין כותלי בית הסוהר ותקופות קצרות מאוד לאחר שחרורה היא נעצרה מחדש בשל עבירות חדשות אותן היא ביצעה, בשל אישיותה ובעיקר בשל התמכרותה לסמים קשים. ניסיונות לשלבה במסגרות ובתוכניות טיפול לא צלחו בשל מוטיבציה ירודה.

8. מנגד חשוב לזכור את נפגעי העבירה, אליהם יש להתייחס גם כשמדובר בעבירות רכוש וגם שמדובר בעבריין רכוש המבצע סדרת עבירות ואפנה בענין זה להחלטתו של כב' השופט א' רובינשטיין:

"עלינו לשוות לנגד עינינו גם את קרבנות העבירות, הבאים אל ביתם ונדהמים למצוא מהפכה, ויגיעם גזול בידי מי שלא עמל עליו; מי ישער את מפח הנפש הנגרם להם, ובמובן את הנזק הכספי... לקרבן העבירה האינדיבידואלי אין נפקא מינה אם בוצעו לפני הפריצה לביתו או אחריה עבירות בבתים אחרים" רע"פ 1674/12 זכות נגד מדינת ישראל (7.3.2012).

וכן אפנה לפסק דינו של כב' השופט י' עמית:

"אין צורך להכביר מילים על הטראומה שנגרמה למתלוננת, ועל כך שעבירת ההתפרצות מערערת את הביטחון האישי של הציבור וטמון בה פוטנציאל להתפתחות אלימה (ראו, לדוגמה, ע"פ 3297/10 וולקוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 24.5.2012)). המערער ביצע את העבירה כשתלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי של 10 חודשים ודומה כי לא שנה, לא למד ולא הפנים את לקחו והוא חוזר על מעלליו פעם אחר פעם. במצב דברים זה, אין מנוס אלא להרחיק את המערער לתקופה ארוכה מהציבור, על מנת להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה" ע"פ 6423/11 דהן נגד מדינת ישראל (2.7.2012)

אמנם בעבירות בהן הורשעה המשיבה לא הופעלה אלימות, גם בעת שנתקלה במתלוננות בתוך הדירה (ראו אישומים 6,5, ו-7), אך פוטנציאל לאלימות היה קיים, גם לאור הרשעותיה של המשיבה בעבירות תקיפה במספר רב של מקרים וגם לאור התנהגותה חסרת המעצרים (ראו למשל תכופות מועדי ביצוע העבירות, 2 ההתפרצויות המוזכרות באישומים שלישי ורביעי בוצעו באותו יום). אדגיש כי איננו גוזרים את הדין לפי הפוטנציאל של המעשים אלא בהתאם לחומרת העבירות, כפי שבוצעו בפועל. עם זאת לא ניתן להתעלם ממכלול הנסיבות והשלכותיהן על תחושות אבדן הביטחון העצמי של נפגע העבירות.

9. עוד אציין כי מקובלת עליי טענת ב"כ המשיבה, באשר לאישום השמיני, למעט החזקת שעון ברייטלניג החשוד כגנוב, יש לכאורה חפיפה בין יתר הנכסים החשודים שנתפסו בחזקת המשיבה והמוזכרים בעובדות האישום השמיני, לבין הנכסים שהוזכרו באישומים האחרים, ולמרות שטענה זו לא הועלתה בעת ההודיה או בעת הטיעונים לעונש, יש להתחשב בה ובעת קביעת גובה העונש אקח עובדה זו לזכות המשיבה.

10. בהתחשב בעבירות החמורות, תדירותן ועברה הפלילי של המשיבה, אני סבור כי בית משפט קמא חרג בצורה קיצונית לקולא באופן המחייב הגדלת עונש המאסר.

בשל התמכרותה לסמים, ממשיכה המשיבה לבצע עבירות נגד הרכוש בעיקר סמוך לאחר שיחרורה כשגם עונשי מאסר על תנאי לא מרתיעים אותה. בנסיבות אלו אין מנוס אלא להרחיק את המשיבה לתקופה ארוכה מהציבור, על מנת להגן על רכוש הציבור מפניה לכן אני ממליץ לקבוע עונש כולל בשיעור של 42 חודשי מאסר.

11. בטרם סיום אציין כי בקשת ב"כ המשיבה להעמיד את המשיבה לתקופת מבחן, אינה מתיישבת עם הוראות פקודת המבחן וכפי שנקבע ע"י בית המשפט העליון "**במקרה מסוג זה שבו צו המבחן נוסף לעונש מאסר בפועל, לא נלווית סנקציה של מאסר להפרתו של צו מבחן**" ע"פ 4167/12, ע"פ 4168/12 וע"פ 5101/12 **אוחנה נגד מדינת ישראל** (17.3.2013), כך שאיני מוצא כל טעם להעמדה במבחן שאינו מבחן אמיתי. עם זאת אמליץ כי לקראת שחרורה ממאסר יועבר ענינה של המשיבה לרשות לשיקום האסיר כדי שינקטו הפעולות הנדרשות כדי לסייע בידה להשתלב בחברה הנורמטיבית.

סיכום

12. לאור האמור לעיל, ובהתחשב כי ערכאת הערעור לא ממצה את הדין, הייתי מציע לחברי להגדיל את עונש המאסר בגין העבירות בהן הורשעה המשיבה ל-42 חודשי מאסר בפועל. מבלי לשנות מקביעת בית משפט קמא באשר להפעלה במצטבר של מאסר מותנה בן 12 חודשים מת.פ. 936-02-10 (שלום אשקלון) ובחופף מאסר מותנה בן 6 חודשים מאותו תיק, כך שבסה"כ המשיבה תרצה 54 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרה 7.4.2013 ולאחר ניכוי 4 חודשי מעצר בהן שהתה במסגרת התיק שצורף 16391-04-12.

יתר רכיבי המאסרים המותנים והפיצוי שקבע בית המשפט קמא יותרו על כנם ללא שינוי.

13. בנוסף אציע להמליץ בפני רשויות השב"ס לבחון שילובה של המשיבה בהליכי טיפול וגמילה מסמים. לעניין זה אציין כי בפנינו נטען שהמשיבה אינה משולבת בתכנית גמילה בהיותה מסווגת כאסירה עם סיכון בריחה גבוה. החלטות שב"ס בעניין זה אינן חלק מהערעור שבפנינו. עם זאת אמליץ כי סיווגה של המשיבה כאסירת סג"ב יבחן שוב, הכל בשים לב לחשיבות שילובה בהליכי גמילה מסמים. מובן גם כי למשיבה פתוחה הדרך לפנות בעתירה מתאימה, ככל שסבורה היא כי החלטות שב"ס לעניין סיווגה כאסירת סג"ב או בכל עניין אחר התקבלו שלא כדין.

א. אליקים, שופט

השופט ר' שפירא [אב"ד]:

אני מסכים לאמור בפסק דינו של חברי, השופט אליקים. אני גם מצטרף להמלצתו לבחון שוב כל אפשרות לשלב את המשיבה בהליכי שיקום וגמילה במסגרת שב"ס.

ר. שפירא, ס. נשיא
[אב"ד]

השופטת ב' טאובר:

אני מסכימה.

ב. טאובר, שופטת

הוחלט כאמור בסעיף 12 לפסק דינו של השופט א' אליקים.

אנו מורים להגדיל את עונש המאסר בגין העבירות בהן הורשעה המשיבה ל-42 חודשי מאסר בפועל. מבלי לשנות מקביעת בית משפט קמא באשר להפעלה במצטבר של מאסר מותנה בן 12 חודשים מת.פ. 936-02-10 (שלום אשקלון) ובחופף מאסר מותנה בן 6 חודשים מאותו תיק.

סה"כ תרצה המשיבה 54 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרה 7.4.2013 ולאחר ניכוי 4 חודשי מעצר בהן שהתה במסגרת התיק שצורף 16391-04-12.

אנו ממליצים גם לעשות כל מאמץ כדי לשלב את המשיבה/נאשמת בהליכי גמילה ושיקום.

ניתן היום, ד' אדר ב תשע"ד,

06 מרץ 2014, במעמד

הצדדים ובאי כוחם.

ר. שפירא, ס. נשיא

[אב"ד]

ב. טאובר, שופטת

א. אליקים, שופט